

τῶν συνδυασμῶν ἔχουν οἱ ἄρχεινες συναλλήλως τὰς πλέον πειρατώδεις μάχας. Ἐν γένει τὰ πτηνὰ ταῦτα δὲν δείχνουν κάμιαν ἀγορότητα, καὶ ἡμερόνοται δὲ εὐκόλως. Εἰς χώρας ὅπου πλεοράζειν ἐρπετά, καθιερώνονται, ὡς προελέχθη, χολησιώτατοι διὰ τὰς φυσικάς των ἔξις. ὅτεν καὶ οἱ Γάλλοι ἐπροσπάθησαν νὰ συστήσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς τῆς Γουαδελούπης καὶ Μαρτινίκης ἀποικίας των.

ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΒΡΕΦΟΤΟΣ.

Η ΑΝΑΤΡΟΦΗ ἑνὸς βρέφεως εἶναι καὶ λέγεται καλὴ, ὅταν ἡ μήτηρ εξεύρῃ νὰ τὸ περιθάλπη, δίδουσα εἰς αὐτὸ τὸ γάλα εἰς τακτικάς φράσ, καθαρίζουσά το συνεχῶς, καὶ ἔχουσα αὐτὸ εἰς σπάργανα ἐλαφρὰ καθαρὰ πάντοτε. Πολλοὶ συνειθίζουν νὰ δίδωσιν εἰς τὰ βρέφη διάφορα καθαγήματα ιατρικά εὐθὺς μετά τὴν γένησιν. πολλοὶ ιατροὶ τὰ διορίζουν διὰ νὰ καθαρίσωσι τὰ ἔντερά των ἀπὸ τὸ μῆκόνιον. Ταῦτα διωξεῖ, ἀν δὲν βλάπτωσι, δὲν προξεροῦν καὶ κάμιαν ὠφέλειαν· ἔπειτα, εἶναι καὶ ἐν ἀπὸ τὰ οὐσιώδη τῆς ἀνατροφῆς νὰ μὴ συνειθίζεται ὁ στόμαχος τῶν παΐδων ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τῆς γεννήσεως των εἰς τὰ ιατρικά. Το πρῶτον γάλα τῆς μητρὸς εἶναι ίκανόν νὰ κάμη τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν· ἀς λάβωσεν εἰς παράδειγμα αὐτά τὰ ἀλογα ζῶα, τῶν ὁποίων ἡ πρώτη τροφὴ δὲν διαφέρει ποσῶς ἀπὸ τὴν τῶν βρεφῶν· καὶ ἀν δὲν εὐχαριστήσται τις εἰς τοῦτο, ἀς πρατηρήσῃ τὰ βρέφη τῶν χωρικῶν, τὰ ὅποια ἀφίνονται εἰς τὴν διάκυψιν τῆς φύσεως.

Περι δὲ τοῦ τρόπου, μὲ τὸν ὅποιον σπαραγνοῦνται κοινῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ βρέφη, δοσ καὶ ἀν εἰπη τις κατ' αὐτοῦ, εἶναι ὀλίγα ὡς πρὸς τὴν προξενεύστην βλάβην. Μόλις εξέρχεται τὸ βρέφος ἐκ τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς, καὶ ἀμέσως βάλλεται εἰς τὰ δεσμά ὡς ἄλλος κατάδικος· δεσμεύεται χεῖρας καὶ πόδας μὲ ταινίας δυνατὰς, τυλιττόμενον εἰς σπάργανα τόσον πολλὰ καὶ βαριά, ὥστε μόλις δύναται τις νὰ εἴπῃ, βλέπον αὐτὸ, ὅτι εἶναι δὲν ἔμψυχον. Καὶ ταῦτα, εἴτε χειρῶν, εἴτε θέρος ὑπάρχῃ! ‘Ο ἀνθρώπος,’ λέγει εἰς τῶν φιλοσόφων, ‘φαίνεται δὲν δὲν εὐχαριστεῖται νὰ ἔναι κατωτερος τοῦ Πλάστε τῶν ὄντων· ἀλλὰ ζῆτει νὰ φανῇ ἀνώτερος αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο θέλει νὰ κάμη τὴν μηλέαν νὰ καρποφορῇ κυδώνια, καὶ τὴν κυδώνιαν μῆλα.’ Μή εὐχαριστούμενος νὰ βλέπῃ τὸν ἀνθρώπον γεννημένον ἐλεύθερον κατά τὰ μέλη, ὡς καὶ τὰ λοιπά ζῶα, δεσμεύει αὐτὸν διὰ νὰ μὴ κινήται· ὃ δὲ λόγος εἶναι διὰ νὰ γίνεται δυνατός! ἔπειτεν διως νὰ δοκιμάσῃ τις πρῶτον τοῦτο εἰς τὰ ζῶα, ἥγουν,

σκυλάκια, κατία, καὶ ἄλλα διωσια, διὰ νὰ παρατηρήσῃ τὴν διαφοραν.

Τὰ εἰκ τῆς δεξιμεύσεως προερχόμενα κακά εἶναι ἀπειρα· η κυκλοφορία τοῦ αἵματος γίνεται δύσκολος, η ἀδηλος διαπνοή ευποδίζεται· ἐκ τούτου τὰ εξαιθίματα, τὰ οιδήματα εἰς τὸν ἀδένας, η διαφρονία, οἱ πόνοι τῆς κοιλίας, η ἀτροφία, οἱ μαρασμοὶ, κτλ. Καὶ πολλαὶ δὲ μιτέρες πλακόνουν τὰ ιγκιά των διὰ τὴν κατὰ τέχνην δέσμευσιν. Εἳναι αἱ κείρεται τῶν παίδων ἀφίνοντο ἐλεύθεραι, η οὐδόλως, η σπανίως καὶ δυσούλως, ἥθελαι συμβαίνειν τὰ τοιαῦτα κακά.

Ἐπειδὴ, ὡς εἴπαμεν, η καθαριότης συμβάλλει πολὺ εἰς τὴν ὑγείαν τῶν βρεφῶν, ἐπόμενον εἶναι, ὅτι τὰ μετρίως θερμά λουτρά γινόμενα ἐνίστε μὲ ἀπλοῦν ὑδωρ ἀποκαθίστανται ὅχι δλίγον ὀφέλιμα· οὕτως ἀπαλλάσσονται τὰ βρέφη ἀπὸ διαφόρων ἀσθενειάς, καὶ δὲν πάσχουν δεινῶς εἰς τὴν ὁδοντοφυΐαν.

Δεν πρέπει δὲ νὰ ἀποσιωπήσωμεν καὶ ἐν ᾧ λίο κακὸν, τὸ ὅποιον προξενεῖται εἰς τὰ βρέφη διὰ τῆς χοήσεως τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων. Βεβαγμένη η μήτηρ η τροφὸς ἀπὸ τὰς συχνὰς φωνὰς καὶ τες κλαυσθμοὺς τοῦ παιδός, τὸ μεθύει τοτὲ μὲν μὲ τὴν θηριακήν, ποτὲ δὲ μὲ ἄλλα ὀφωματα καὶ μὲ γλυκύσματα μεθυστικά, ἐμπειρίζοντα ὑπνον· πρᾶγμα, τὸ ὅποιον εἶναι εἰς τὴν ὑγείαν καὶ τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος δλέθριον. Τὰ ναρκωτικά ἀμβλύνονται τὰ νεῦρα, ἀδυνατίζουν τὸν ἐγκέφαλον, καὶ προξενοῦν ἐκ τούτου γενικὴν ἀτονίαν.

Απλῆ λοιπὸν σπαργάνωσις, καθαριότης, καὶ τὸ γάλα τῆς μητρὸς, τακτικῶς διδόμενον, εἶναι τὰ συστατικά τῆς πρώτης ἀνατροφῆς τῶν βρεφῶν.—**Π. ΖΩΝΤΑΝΟΣ.**

Ταύτας καὶ ἄλλας πολλὰς ἀξιολόγως παραγγελίας δίδει ὁ κύριος Ζωντανός εἰς τὸ περὶ Ανατροφῆς Κορασίων πάρημά τε. Εὐχόμεθα δὲ ν' ἀκολεύθωσιν αὐτὰς αἱ Ἑλληνίδες μητέρες μᾶλλον παρὰ τὰς συμβούλας γυναικῶν τινῶν, ἀγαθῶν μὲν ἵσως, πλὴν ὅχι βέβαια πολυμαθῶν, αἱ δοποῖαι ἄλλο δὲν κάμινον, ὡς λέγει πάλιν ὁ κύριος Ζωντανός, ‘εἰμὴ νὰ καράττωσι συνεχῶς μὲ τὸν ξυδὸν τὴν ἐπιδειμίδα τῶν βρεφῶν, νὰ τὰ κατευπλαστράνωσι μὲ διάφορα ἀρωματισμένα ἐμπλαστρά, νὰ τὰ κατατυγαννῶσι μὲ διάφορα τυφώδη φάρμακα, καὶ νὰ τὰ ἀπολέμπωσιν εἰς τὴν ἄλλην ζωῆν.’

ΚΑΛΟΝ ΑΝΤΙ ΚΑΚΟΥ.

ΓΗΡΑΛΕΟΣ τις, ὁνομαζόμενος Γεύστης, γένηται καὶ θρέμμα τῆς Μασσαλίας, ἐπειδόμενος πλούτη μεγάλα διὰ τῆς πλέον ἐπιπόνας βιομηχα-

νίας χ τῆς αύστηροτάτης ἐγκρατείας. Οσάκις δυνώς ἵψαινετο εἰς τὰς ὁδοὺς, ἐδίωκεν αὐτὸν ὁ ὅχλος μὲ κατάφας χ περιφρονητικάς κραυγάς. Εἰς τὴν διαθήκην του εὐρέθησαν οἱ ἔξῆς λόγοι. ‘Παρατηρήσας νηπιόθεν διτε πάσχον πολὺ τῆς Μασσαλίας οἱ πένητες ἀπὸ ἔλειψιν καλοῦ ὑδατος, τὸ δόποῖον δύναται μόνον γ' ἀγορασθῆ ἀκριβώτατα, ἐκοπίασα ἡλαφῶς ὅλην μουτὴν ξωὴν, νὰ τοὺς προμηθεύσω τὸ μέγα τοῦτο ἀγαθόν· διτε διατάσσω νὰ ἴξοδευθῇ ὅλη μου ἡ περιουσία εἰς οἰκοδομὴν ὑδραγωγείου πρὸς χρῆσιν αὐτῶν.’

Αἱ ἐκδόσεις μις δὲν ἔλειψαν νὰ μοῦ γεννήσωσι καὶ ἔχθρούς, δίλγες τινάς σχολαστικούς, ἐνώμενους μὲ ὅχι πολλούς τοῦ ἱερατικοῦ τάγματος, οἱ δόποῖοι μὲ κατεπολέμησαν ἀγρίως, ως καινοτόμοι ὅχι μόνον εἰς τὰ περὶ παιδείας, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτήν μου τὴν θρησκείαν. Μετανοῶ τώρα, διτε τοὺς ἀντεποιέμησα κ' ἔγω· φρονιμώτερα ἦθελα πράξιν, ἀν δικολεθοῦσα τὸ σοφὸν πανάγγελμα τοῦ Ἐπικτίτου, ‘Ἐδοξεν αὐτῷ.’ Πρὸιν ἐπιχειρήσῃ τὶς νὰ συμβουλεύῃ διόρθωσιν ἔργων στραβῶν, πρέπει νὰ προβλέπῃ καὶ τὸν μέλλοντα ἀπαραιτήτως πόλεμον ἀπὸ τοὺς δσων ἡ τιμὴ χὴ ἐντυχία κρέμεται καὶ τρέφετ’ ἀπὸ τὰ στραβά· χὴ ἀντὶ νὰ ἐλπίζῃ πρᾶγμ’ ἀδένατον, εἰρήνην, ἀπ’ αὐτοὺς, κρεωπτῆ ν’ ἀκολεύθῃ τὸ ἔργον του ἀτάραχα, ἀρκούμενος εἰς τὴν εὔνοιαν τῶν ὀφελεμένων ἀπ’ αὐτό.—ΚΟΡΑΗΣ.

ΠΕΡΙ ΕΤΟΥΣ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ, κατὰ τὸν δόποῖον ὁ ἥλιος τελείονει τὴν ὄδοιπορίαν του διὰ μέσου τῶν δώδεκα οιμείων τοῦ Ζωδιακοῦ, πεφύλαμβάνει 365 ἡμέρας, 5 ὥρας, 48 λεπτα, καὶ 48 δεύτερα· διτε ὄνομάζεται τὸ ΦΤΕΙΚΟΝ, ΗΛΙΑΚΟΝ, ἡ ΤΡΟΠΙΚΟΝ ἔτος. Ζωδιακὸς δὲ λέγεται ὁ φανταστικὸς κύκλος, ὃ γινομένος ἀπὸ τὸν ἥλιον εἰς τοὺς οὐρανοὺς κατὰ τὸ δωδεκάμηνον διάστημα.

ΑΣΤΕΡΕΙΟΝ ἔτος εἶναι ὁ καιρὸς, διτις παρέχεται εἰς τὴν διαβάσεως τοῦ ἥλιος ἀπὸ ἰδιαίτερον τινὰ ἀπλανῆ ἀστέρα μέχρι τῆς εἰς αὐτὸν πάλιν ἐπιστροφῆς του· εἶναι δὲ ἀκριβῶς εἴκοσι λεπτά χειροπιεινέα δεύτερα μακρότερον τοῦ Φυσικοῦ ἡ Ἡλιακοῦ ἔτους.

Τὸ ΣΕΛΗΝΙΑΚΟΝ ἔτος σύγκειται ἀπὸ δώδεκα Σεληνιακοὺς Μῆνας, ἢτοι τὸ χρονικὸν ἐκεῖνο διάστημα, κατὰ τὸ δόποῖον περιῆ ἡ σελήνη δωδεκάκις διὰ μέσου τῶν διαφόρων αὐτῆς φάσεων, ἡ μεταβολῶν.

Τὸ ΚΟΙΝΟΝ, ἡ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ἔτος, τὸ εἰς χρῆσιν μεταξὺ τῶν φωτισμένων ἐθνῶν, περιέχει 365

ἡμέρας κατὰ τοία διαδοχικὰ ἔτη· ἀλλ' εἰς ἐκαπον τὸ τέταρτον ἔτος, καὶ βικενον ΔΙΣΕΚΤΟΝ, παρεντιθεται ἡμέρα ἐ μ β ὄ λι μ ο ζ, ἡ πρόσθετος, γινομένη ἀπὸ τὰς πέντε ὥρας καὶ τὰ τεσσαράκοντα ἐπιέια λεπτά, τὰ χανδρενα εἰς ἐκαπον τῶν τεσσάρων ἔτῶν, τῶν ἀπὸ ἐν τοῖς ἄλλο δίσεκτον ἔτος. Ἐπενόησε δὲ τὸ σχέδιον τοῦτο ὁ Ιουλίος Καῖσαρ, ἡ Σωτιγένης, ὁ Αἰγύπτιος μαθηματικός, διτις ἐβοήθησεν αὐτὸν εἰς τὸ νὰ διορθώσῃ τὸ μηνολόγιον. Ἡμεῖς μὲν βάλλομεν τὴν πρόσθετον, ἵτοι ἐμβόλιμον, ἡμέραν τοῦ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου, διτις ἀκολεύθως, κατὰ τὸ δίσεκτον ἔτος, σύγκειται ἀπὸ 29 ἡμέρας, κοινῶς δὲ ἀπὸ 28. Ο Καῖσαρ διως ἔβαλλεν αὐτὴν εἰς τὸν μῆνα τοῦ Μαρτίου, μετρῶν τὴν ἐκτην ἡμέραν τῶν Καλενδῶν τοῦ μηνὸς αὐτοῦ δίς· διτε χειρεῖται Μήν Λισεκτος, ἀπὸ Λις ἡ Έκτος, ἡγεν, Μήν ἔχων δις τὴν ἐκτην ἡμέραν. Κατὰ τοῦ Γοργοφίου ὄμως τὴν ἀλλοίωσιν, τὸ τέταρτον ἔτος, πίπτον εἰς τὸ τέλος ἐκαποντατηρίδος, δὲν ἔναι δίσεκτον, πλὴν ἀν ὁ ἀμύθιος τῶν ἐκαποντάδων ἡγαι πολυπλάσιος τοῦ τεσσαρα, ἵτοι, ἀν ἐμπορῆ νὰ διαιρεθῇ ἀπὸ τέσσαρα χωρὶς ὑπόλοιπον. Οὕτω, 1600 ἢτο δίσεκτον ἔτος· 1700 καὶ 1800 δὲν ἥσαν· 2000 θέλει εἰσθαι.

Κατὰ διαφόρους τρόπους ἐπεχειρήσαν διάφορα ἔθνη ἀρχαῖα νὰ λογαριάζωσι τὸν καιρὸν ἀπὸ τὸν δρόμον τοῦ ἥλιος ἡ τῆς σελήνης· ἀλλ' εὐθίσκοντες διτις αἱ τε τα καιρῶν ὑποδιαιρέσεις των δὲν ἀνταπεκύνοντο μὲ τὰς εἰδημένες δρόμους, ἐδιωματινονται πρὸς ἀποφυγὴν συγχύνονταις, νὰ παρεμβαλλονται ἡμέραι τινὲς ἐκτακτοι. Τὸ Αἰγυπτιακὸν ἔτος (ὧς τὸ μεταχειρίζεται ὁ Πτολεμαῖος) επιγίνετο ἀπὸ 365 ἡμέρας, αἵτινες ἐδιαιρέθησαν εἰς δώδεκα μῆνας, τριάκοντα ἡμέρων, σιμὰ πέντε εμβολίμων ἡμερῶν εἰς τὸ τέλος. Τὸ Αἰγυπτιακὸν Φυσικὸν ἔτος ἐλογαριάζεται ἀπὸ μιᾶς ἡμιακῆς ἀνατολῆς τοῦ ἀστέρος Σειρίου, μέχρι τῆς ἀκολούθου.

Κατὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ Σόλωνος, τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν ἔτος ἥτοι σεληνιακὸν, καὶ ἐσύγκειτο ἀπὸ δώδεκα μῆνας, ἐκαπον περιέχοντα τριάκοντα καὶ εἰκοσιενέα ἡμέρας, ἐναλλάξ· εἰς πᾶσαν δὲ δεκαενέα ἔτῶν περιόδον, τὸ τρίτον, πέμπτον, δύδον, ἐνδέκατον, ἐκκαιδέκατον, καὶ δέκατον ἔννατον, είχαν μῆγα ἐμβόλιμον ὅπερε αἱ Νέαι Σελῆναι καὶ αἱ Ήλιανέληνοι νὰ ἐπανέχωνται εἰς τοὺς αὐτοὺς καιροὺς τοῦ ἔτους.

Τὸ ἀρχαῖον Ἰδαϊκὸν ἔτος ἥτοι διοιον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐκτὸς διτις ἐσιμβιβάζεται μὲ τὸ ἥλιακὸν ἔτος διὰ τῆς προσθήκης ἐνδεκα, καὶ καποτε δώδεκα ἡμέρων, εἰς τὸ τέλος· ἡ ἐμβολίμου μηνὸς, δταν ἥτο χρεία. Τὸ νεωτερὸν Ιουδαικὸν ἔτος σύγκειται γενικῶς μὲν ἀπὸ δώδεκα